

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 3 maart 2011 in zaak nr. 10/21606 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 maart 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 maart 2011, verzonden op 4 maart 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 april 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In zijn grieven klaagt de minister dat – samengevat weergegeven – de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende vergewisplicht. In dit verband voert hij aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de aan het rapport taalanalyse (hierna: de taalanalyse) van het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) van 19 november 2008 klevende gebreken zijn hersteld door het, naar aanleiding van de door de vreemdeling overgelegde en onder begeleiding van De Taalstudio tot stand gekomen contra-expertise van 29 januari 2010 (hierna: de contra-expertise), ingebrachte weerwoord van het BLT van 17 maart 2010 (hierna: het weerwoord). Met dit weerwoord is inzichtelijk gemaakt waarop het standpunt is gebaseerd dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid-Somalië, nu hierin de in de taalanalyse gebruikte voorbeelden worden toegelicht, aldus de minister. Voorts klaagt hij dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de opsteller van de contra-expertise als deskundig kan worden aangemerkt. In dit verband voert de minister aan dat het BLT de deskundigheid van de anonieme opsteller van de contra-expertise gemotiveerd heeft betwist en De Taalstudio desgevraagd heeft geweigerd de identiteit van de opsteller bekend te maken. Ten slotte klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte niet in haar oordeel heeft betrokken dat de conclusie van de contra-expertise niet eenduidig luidt dat de vreemdeling afkomstig is uit Zuid-Somalië, zodat de vreemdeling de bij hem gerezen twijfel over de gestelde herkomst niet heeft weggenomen.

2.3. Voor zover de minister in grief 2 onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 24 augustus 2010 (in zaak nr. 201001036/1/V1; www.raadvanstate.nl) en onder verwijzing naar een briefwisseling uit

eind 2010 tussen het BLT en De Taalstudio, betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat De Taalstudio desgevraagd geweigerd heeft aan het BLT de identiteit van de contra-expert bekend te maken, waardoor niet kan worden vastgesteld of deze deskundig en onafhankelijk is, faalt dit betoog. De minister heeft eerst in hoger beroep verwezen naar deze briefwisseling en heeft in het besluit van 19 maart 2010 niet gesteld dat De Taalstudio is gevraagd om de identiteit van de contra-expert bekend te maken. De rechtbank heeft hier derhalve geen oordeel over kunnen geven.

Grief 2 faalt.

2.4. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de minister niet voldaan aan zijn vergewisplicht nu in de taalanalyse onvoldoende inzichtelijk is gemaakt hoe de conclusie dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid-Somalïë tot stand is gekomen. Dit gebrek is niet hersteld met het weerwoord, omdat daarin in reactie op de contra-expertise slechts wordt gesteld dat de in de taalanalyse gebruikte voorbeelden wel degelijk relevant zijn, maar niet wordt ingegaan op de argumenten van de contra-expert en wederom niet wordt beargumenteerd dat eiser in zijn uitspraak of grammatica Zuid-Somalische elementen probeert te mengen, aldus de rechtbank.

2.4.1. De minister betoogt in grief 1 terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de aan de taalanalyse klevende gebreken zijn hersteld met het weerwoord. Dit weerwoord bevat een toelichting op de in de taalanalyse opgenomen voorbeelden van de uitspraak en woordkeuze van de vreemdeling. In de toelichting wordt onder verwijzing naar wetenschappelijke bronnen en andere taalanalyses gesteld dat het merendeel van deze voorbeelden kenmerkend is voor het Noord-Somalisch "in its proper sense". Voorts wordt in het weerwoord toegelicht waarop het oordeel van de taalanalist van het BLT dat de vreemdeling Noord-Somalisch spreekt en daarbij een poging doet Zuid-Somalische elementen in zijn spraak te mengen, is gebaseerd. Aldus is de conclusie van de taalanalyse dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid-Somalïë, inzichtelijk gemaakt.

In het verlengde hiervan betoogt de minister terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat, reeds omdat de uitkomst van de contra-expertise de vreemdeling niet buiten twijfel in het door hem gestelde herkomstgebied plaatst, deze geen bevestiging vormt van de door de vreemdeling gestelde herkomst. De rechtbank heeft derhalve niet onderkend dat de minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling zijn herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt en dat het asielrelaas daarom ongeloofwaardig is.

2.4.2. Grief 1 slaagt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 19 maart 2010 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.6. Het betoog van de vreemdeling dat de minister niet heeft onderkend dat zich in Centraal- en Zuid-Somalië de uitzonderlijke situatie voordoet, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming, thans uitdrukkelijk neergelegd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vreemdelingenwet 2000, faalt, reeds omdat de vreemdeling zijn gestelde herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 3 maart 2011 in zaak nr. 10/21606;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.A. Idema, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

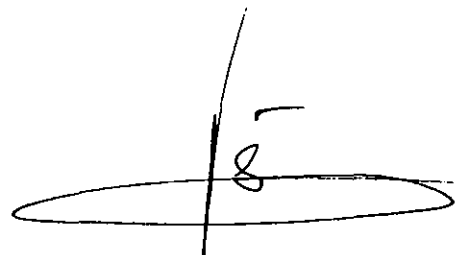
w.g. Idema
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 juli 2012

512.

Verzonden: 20 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser